

- Verzoekster heeft tussen 10 april 2008 en 27 oktober 2008 niet deelgenomen aan de beweerde inbreuk.
 - Verzoekster heeft op 28 oktober 2008 niet aan enige inbreuk deelgenomen.
 - Er is onvoldoende bewijs om aan te tonen dat verzoekster bekend was met het totaalplan van het kartel of met de algemene reikwijdte en wezenlijke kenmerken ervan.
 - Rechtsgevolgen van het feit dat de Commissie de beweerde inbreuk niet heeft bewezen.
4. Vierde middel, inhoudend dat de Commissie niet overeenkomstig de geldende juridische en bewijsnormen heeft aangetoond dat zij bevoegd was om artikel 101 VWEU en artikel 53 van de EER-overeenkomst toe te passen.
5. Vijfde middel, inhoudend dat de Commissie feitelijk en rechtens kennelijke fouten heeft gemaakt bij de berekening van de hoogte van de geldboete, en haar motiveringsplicht heeft geschonden.
- De Commissie heeft feitelijk en rechtens fouten gemaakt bij de berekening van het basisbedrag en op dit punt geen motivering gegeven.
 - De Commissie heeft niet de beste beschikbare gegevens over de waarde van verzoeksters omzet gebruikt.
 - De Commissie heeft het beginsel van gelijke behandeling bij de berekening van het basisbedrag geschonden.
 - De Commissie heeft beoordelingsfouten gemaakt bij de beoordeling van de ernst en van de vraag of er verzachtende omstandigheden waren.

**Beroep ingesteld op 4 januari 2016 — Hitachi-LG Data Storage en Hitachi-LG Data Storage Korea/
Commissie**

(Zaak T-1/16)

(2016/C 098/65)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partijen: Hitachi-LG Data Storage, Inc. (Tokio, Japan), en Hitachi-LG Data Storage Korea, Inc. (Seoul, Republiek Korea) (vertegenwoordigers: L. Gyselen en N. Ersbøll, advocaten)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

- de aan verzoeksters in artikel 2, onder d), van het besluit van de Commissie van 21 oktober 2015 in de zaak AT.39639 — Optical Disk Drives, betreffende een procedure op grond van artikel 101 VWEU en artikel 53 van de EER-overeenkomst, opgelegde geldboete verlagen om daarmee rekening te houden met de bijzondere kenmerken van de zaak; en
- de Commissie verwijzen in de proceskosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van hun beroep voeren verzoeksters twee middelen aan.

1. Eerste middel, inhoudend dat de Commissie in strijd heeft gehandeld met het beginsel van behoorlijk bestuur en haar motiveringsplicht door niet in te gaan op het verzoek van verzoeksters op grond van punt 37 van de richtsnoeren van de Commissie van 2006 voor de berekening van geldboeten die uit hoofde van artikel 23, lid 2, onder a), van verordening (EG) nr. 1/2003 ⁽¹⁾ worden opgelegd („boeterichtsnoeren”).
 - Verzoeksters hebben de Commissie in de loop van de voor haar gevoerde administratieve procedure verzocht om de geldboete te verlagen vanwege „bijzondere omstandigheden” in de zin van punt 37 van de boeterichtsnoeren. Het behandelend team van de Commissie is op dit verzoek niet ingegaan en de Commissie heeft er in het besluit geen aandacht aan besteed. Verzoeksters moeten ervan uitgaan dat de diensten van de Commissie ofwel hun verzoek in het geheel niet hebben beoordeeld, ofwel een eventuele beoordeling niet ter controle hebben meegedeeld aan het raadgevend comité of het college van commissarissen. Bijgevolg kan niet worden uitgesloten dat, hadden zij dat wel gedaan, de uiteindelijk aan verzoeksters opgelegde geldboete lager was uitgevallen. De Commissie heeft dusdoende het beginsel van behoorlijk bestuur en haar motiveringsplicht geschonden.
2. Tweede middel, inhoudend dat de Commissie ten onrechte niet is afgeweken van de methode van de boeterichtsnoeren teneinde de aan verzoeksters opgelegde geldboete te verlagen vanwege de bijzondere kenmerken van de zaak en de daarin door verzoeksters gespeelde rol. De „bijzondere omstandigheden” in de zin van punt 37 van de boeterichtsnoeren zijn de volgende:
 - verzoeksters, die hun inkomsten grotendeels met één product realiseren (optische schijfstations), hebben hun bedrijfsvoering in 2014 gediversifieerd, het jaar dat de Commissie als referentiejaar gebruikt voor de berekening van het maximum van 10 % als neergelegd in artikel 23, lid 2, van verordening nr. 1/2003;
 - verzoeksters zijn van de beboete bedrijven de enige die zich nog steeds toelagen op de markt voor optische schijfstations, en de hoogte van de hun opgelegde boete zal hun vermogen om hun klanten op deze markt duurzaam te bedienen nadelig beïnvloeden; en
 - verzoeksters zien zich geconfronteerd met een preciaire financiële situatie, terwijl zij zich tegelijkertijd aanzienlijke inspanningen getroosten om hun financiële moeilijkheden te boven te komen.

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 1/2003 van de Raad van 16 december 2002 betreffende de uitvoering van de mededingingsregels van de artikelen 81 en 82 van het Verdrag (PB 2003, L 1 blz. 1).

Beroep ingesteld op 7 januari 2016 — Awg Allgemeine Warenvertriebs/BHIM — Takko (Southern Territory 23°48'25"S)

(Zaak T-6/16)

(2016/C 098/66)

Taal van het verzoekschrift: Duits

Partijen

Verzoekende partij: Awg Allgemeine Warenvertriebs GmbH (Köngen, Duitsland) (vertegenwoordiger: T. Sambuc, advocaat)

Verwerende partij: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (BHIM)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep: Takko Holding GmbH (Telgte, Duitsland)